

Byraadet en meget stærk Opposition fra forstjellig Side, og det er naturligt, at de Medlemmer af Raadet, der se paa Kommunens økonomiske Interesse, maa være misfornøiede med, at der paa denne Maade paadrages Kommunens Udgifter, som, hvis Politimesteren havde holdt sig til den gamle Praxis, vilde have været sparede. Men ogsaa af anden Grund har det medført Misfornøielse og Sørme at se det System anvendt, thi at sende enhver Svend, der kommer hjemstreven gjennem Dorsens, videre under Politiets særlige Opsyn, er en meget haard og ubillig Foranstaltning. En Svend kan grumme let komme i det Tilfælde, at hans Rejsemedler slippe op, og naar han ikke havde de 10 Kr., man forlanger, at han skal have for at kunne have Lov til at gaa videre, uden at kunne paavise Arbejde, kan han risikere at blive hjemsendt, og har han gjort sig skyldig i en mindre Forseelse, f. Ex. Betleri, som dog er en meget ustyldig Forseelse og navnlig i høi Grad tilgivelig hos dem, der ingen Penge have Afbyrdelse af Vilde) — ja, det ærede Medlem er ikke i den Fristelse at komme til at bette, (Vilde: Det er det ærede Medlem heller ikke), ganske rigtig, jeg ikke heller, men hvis det ærede Medlem engang eller hvis vi to engang kom paa det Punkt, at vi ikke kunde klare os, vilde vi maastee dog høist rimelig henvende os til gamle Venner og Kollager om Hjælp, og det vilde da være urimeligt, om vi derfor sieblikkelig vilde blive hjemsendt. Altsaa jeg dømmet ikke en Mand saa haardt, fordi han kommer i det Tilfælde, og jeg tror, at mangen brav Mand kan komme i det Tilfælde. Men selv om han ikke har gjort sig skyldig i Betleri kan han, som man har set, komme i det Tilfælde at blive hjemsendt. Det er ikke nogen Stam; men kommer han ifølge den af Politimesteren i Dorsens indførte ny Praxis hjem under Politiets særlige Bevogtning, er det en Stam for ham; det er en Tort for ham selv og en Krænkelse for hans Slægt og Familie. Han selv kan være en stræbsom og ordentlig Mand og hans Slægt være en anset og hæderlig Familie, for hvem det maa være meget haardt at se f. Ex. Sønnen komme hjem paa den Maade. Jeg har taget Sagen saa sent for, at jeg ikke har set mig istand til at skaffe saa nøiagtige Oplysninger, som jeg ellers kunde have bragt tilveie, men efter hvad der er mig sagt, har dette nye System allerede affødtkommet adskillige Ulemper og ogsaa vaet en Medfølelse, som ikke er heldig for den Maade, hvorpaa Politiet er traadt op. Politimesteren i Dorsens har endogsaa i samme Byraadsingde erklæret, at han troede nok, at Systemet havde været for haardt mod en enkelt Person, medens han ikke indrømmer det med Hensyn til de andre. Men naar han indrømmer det med Hensyn til En (Suel: Det gjælder dem Alle), ja, saa er det virkelig sandsynligt at det kan gjælde med Hensyn til

Flere og maastee med Hensyn til dem Alle. Nu ved jeg ikke, om den høitærede Justitsminister har faaet de to Forespørgsler, som Politimesteren omtaler, og som skulde være komne til Ministeren, men jeg vil dog, selv om han maatte have faaet dem og ogsaa, naar han ikke har faaet dem, tillade mig at opfordre den ærede Justitsminister til at udtale sin Anskuelse om denne Sag. Jeg anser det som givet, at Politimesteren i Dorsens ikke søger paa egen Haand at indføre noget Nyt, som ikke er berettiget, og som vilde have baade i økonomisk og human Henseende ubehagelige Følger. Det er jo meget let for den ærede Justitsminister at hindre, at denne Sag kommer videre, thi naar Ministeren ikke svarer Politimesteren i Dorsens, har denne Lov, som han siger, til at bære sig lige, saa tosset ad som de andre Politimestre. Men en saadan Tavshed tror jeg vilde ikke være betryggende for den almindelige Opfattelse her i Thinget og udenfor Thinget af, hvorledes man bør forstaa Lovgivningens Bestemmelser i saa Henseende. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det nu, men afvente, hvad den høitærede Justitsminister maatte have at meddele os med Hensyn til denne Sag. Hermed skal jeg slutte.

Formanden (Krabbe): Efter at jeg har hørt den ærede Retsræters Udvikling om det sidste Punkt, tilstaa jeg, at jeg finder Forbindelsen mellem det Yttrede og Finantsloven mindre stærk. Jeg antager imidlertid, at denne Bemærkning vil være tilstrækkelig til at forhindre skadelige Konsekvenser for Forhandlingen. Jeg skal ikke lægge nogen Hindring i Veien for et Svar paa det, der er fremkommet.

Winther: Jeg vil kun tillade mig et Par Ord angaaende Vædringsforslaget til § 26 under Nr. 77. Det vil erindres, at ved Finantslovens 2den Behandling var der fra ærede Medlemmer af Thinget stillet et Forslag angaaende den saakaldte ærste Arvesag; det blev i Genhold til den stedundne Debat dengang taget tilbage for at Sagen kunde blive underkastet en nærmere Prøvelse i Finantsudvalget, og man derefter kunde komme til at faae Sagen videre frem i Thinget. Der blev saa at sige givet et Løfte om, at Sagen skulde komme frem paany fra Udvalgets Side) naar en saadan Behandling i Udvalget havde fundet Sted. Dette er for mit Bedkommende Anledningen til, at jeg er Medforslagsstiller af dette Vædringsforslag under Nr. 77. Man vil se, at, medens man i Forslaget ved 2den Behandling havde foreslaaet en Erstatning af 24 000 Kr. til disse Arvinger, og havde taget Hensyn til Analogierne i den senere Lovgivning og ligeledes i det Hele havde villet givet det et mere bestemt Anstrøg af, at det var en retmæssig Fordring, der skulde tilfredsstilles, har derimod det Min-